

פגישת קול ל' 2

סניף ירושלים ועדת החוקה, חוק וסמל
התקיימה ביום ג', ז' חנוכה י"ב - 0.11.51 בטעה 11.10.

התמטו: ז. ורהפטיג - יו"ר.

- ב. מזניה
- ג. אונג
- ד. טרף
- ה. נדר
- ו. בר-יהודה
- ז. בר-דב-האי
- ח. כהן
- ט. הרדי
- י. חת
- יא. כסה
- יב. לנדאו
- יג. סימון
- יד. קטיח
- יז. קליבנוב
- יח. רובין
- יט. תבורי

נעדרו:

- ס. וילנר
- ק. לוז
- י. טהילנטקי
- י. טרלין
- א. דויטש
- י. פירא

- פוזמניט: ח. כהן - היועץ המשפטי
- ח. צוק - המנהל ליועץ המשפטי
- א. ידן - המנהל ליועץ המשפטי
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
- ט. פיאסנה - סגן מזכיר לערבית
- י. זקי - סגן המשפטי

סדר היום: 1) חוק כהונת נשיא המדינה.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ז. ורהפטיג:

ח. רובין: לטור ישיבותינו: קיבלנו הזמנה לפתח. לכל אחד מאתנו סדר ישיבה. אחר שהתחלנו בעבודת הכנסת ביום ג', לא חשבנו להיפגש כגון ביום ד'. אינני חושב שאפשר לקיים פתח את הישיבה.

היו"ר ז. ורהפטיג: אני מציע, אם כן, לקיים את ישיבותינו ב:בוע הבא ביום ג' בטעה 11.00, ביום ג' בטעה 11.00 וביום ד' ב-08.30. ביום ד' זה לא נקיים ישיבה.

ההצעה נתקבלה.

ועדת החוקה, חוק יסודי
6.11.51

רל/טי

1. חוק כהונת בניית המדינה:

טעמי 2 (הגדר).

א. כהן:
רציתי לומר שהפורמאציה קצרה על המצב החוקי הנוכחי במדינות אחרות.

בצורת גיבוי נבחר הבנייה על ידי בני במי הפרלמנט - הממשלה הלאומית ומועצת הריפובליקה - אך אין זה טובה לגבי דיכוי, פני יגו הממשלה הלאומית וגם מועצת הריפובליקה נבחרות על ידי העם כולו ובבחירות יחידות. הממשלה הלאומית נבחרת חסר בני, מועצת הריפובליקה - טבע בני ואלו הבנייה נבחר על ידי בני הבנייה לתקופה של טבע בנייה.

במיטליה נבחר הבנייה על ידי בני במי הפרלמנט, אבל יש הטעם מינו נבחר בבחירות יחידות על ידי העם. גם זה נבחר הבנייה לטבע בנייה, בעת שהפרלמנט נבחר לתקופה קצרה יותר.

עד כמה בחקירות העלו, המרץ היחידה בה נבחר בנייה הריפובליקה על ידי הפרלמנט ולתקופה כהונת הפרלמנט, היא תורכיה. אבל, לא הרי תורכיה כהרי ישראל, כי בתורכיה בנייה הריפובליקה הוא גם רגו הממשלה.

לפי זה זאת, גם אין מנחנו יכולים ללמוד מנסיונה הע י אל אינו מלובקיה, בוכל מולי ללמוד מחכמת החקיקה של מחוקקיה. בחוקה כתוב כי הבנייה נבחר על ידי הפרלמנט לטבע בנייה. (הפרלמנט עצמו נבחר לחמש שנים). גם יש אין לבנייה הרבה טכניות מינהליות אכטקוטיביות, כמו מצלנו.

ח. צדוק:
הניסוק פנייה נקודת-מוצא לכל מלה ומעגו בעד הצפדת תקופת כהונת הבנייה לתקופת כהונת הכנסת, היה כי באי-הצפדה יש פגיעה בריבונותה של הכנסת. כמסדברין על ריבונות הכנסת מתכוונת לריבונותה כטוסד מחקק, ואין פירונו ההכנסת יכולה לעשות כל דבר יהיה רוצה. הכנסת מינו יכולה להתערב בפעולות יחידות - יחידות אל ריבונות בחדות בסדינה, הלא רק לבנות את החוקים לפיהם פועלות רשויות אלו. כל זמן שנבאר בידי הכנסת חוקי החקיקה, אין ריבונותה בפגעת. גם הכנסת קובעת תקופה קבועה לכהונת הבנייה, אין זה מוגע בריבונותה, מאחר רבידיה לבנות זאת.

עלינו לדון בעניין לגופו ולגודל את עאינו מה שהותה ל-הרת בנייה-המסותף למסרה זו בכל הארצות אל כמסר פרלמנטרי, הוא יזוהי רות גבוהה בעלת טכניות סטיות נוצבלות, בלתי-מלוויה, עוסדת פעל לפלגות, ונטמלת את הסדינה. האם יכול אדם לטען בכבונה זו כמתקופת כהונתו צמודה לתקופת כהונת הכנסת? הרי על ידי כך הוא בעת תלוי בטצב המוליטי בכנסת, ובמינויים מחליט בה.

חבר הכנסת פירא היה עקבי מאד בהצעתו:
הוא לא הסתפק בהצעה להצמיד את תקופת כהונת הבנייה לתקופת כהונת הכנסת, אלא האיע בויכוח הכללי ולא יזדרז רוב מיוחד כדי להעביר את הנ יא מכהונתו. כלומר, הוא מציע שמעמדו של הבנייה יהיה בדיוק כמעמדה של הממשלה. המעמדה של עמדה זו היא ליקוידציה אל כוסד בנייה הסדינה, כי יש כך, למה שה דרוג יוסד כזה. כל זמן שאין מוללים את הצורך - בטוסד כזה, אין טעם להציע בנייה ללא יצטיין בתכונות המציניות כל בנייה במסר פרלמנטרי.

ועדת חוקה, חוק רג' ט
6.11.51
חוק כהונת בניג המדינה

רל/ט"ו

ח. צדוק:
אני מתקנה להבין את מלה סוברי
הכנסת הצוטיל להחובת סוכיות
הנניא והסטי לקבוע עדה הסחיבת אי-א ידות אל תקומת כהונתו
לתקומת כהונת הכנסת. אי-אסידות, י בה כבר הרחבת סוכיות הנניא.
יחד עם זאת אינני רואה מקום לחסינות אי-אסידות תאטר לנניא
להתאחד בקורתה ל הכנסת, ביחוד האלגור.

אני חויב בטוכן ללמוד מדוגמות
אל מרצות מחרות. טט בללד, למול, ההדובות אל גרמניה, מפיר להטיק
כי המיסר הפרלמנטרי הוא בכלל פטול, מפני זהו העלה את היסר
לסלסון. הטוכן ללמוד מקרינו בודדיל. יו ללמוד הנסיון הצטבר של
הרבה מדינות. הטט בחרנו בטטר ריפובליקאני-פרלמנטרי, יו לבחון
את המצב שנוצר במדינות בהן קיילי יטר כזה. בדקתי את המצב ב-15
מדינות, ה זרח וט ערב. אין טף מדינה אחת בעלת מיטר ריפובליקאני-
פרלמנטרי בה כהונת הנניא צמודה לתקומת כהונת הפרלמנט. אני חויב
טניטיב ענות את נלך בדרך הטלולה של המיסר הפרלמנטרי בעולט ולא
בהסוך את מדינתנו הצעירה לספן-ניסוייל קונסטטוטיונייל טיהור
רק גורט גוסף לאי-יצילות במדינה.

ח. לנדאו:
אני מציע לדחות את ההצבעה בסעיף
זה עד לאחר הנטייל את הדיון בענין
סוכיות הנניא.

ד. בר-רב-האי:
אני מבקש בנט טיעת ספא"י לדחות את
ההצעה בסעיף זה.

י. בר-יהודה:
כל פעם טיעת לבקרת דחיליה, מבחבו
מקבליט זאת נוטוטטטט. אני טקט
קודם כל את חברי טיעת ספא"י - כטיעה הגדולה ביותר - וכן חבריט
מטאר טיעות, ילא להטתט בכך לרעה. לעתיו, תוך כדי דיון טמעוררות
מאלות מטיט מאתנו אינו יכול להכריע בהן בעצמו מבלי להתיעף עו
טיעתו. אך בדבריי טידועיט לספרע, צריכות כל טיעות להתמסך ולקבוע
עדה בזמן, כדי לא לעכב את הדיוניט.

י. ארזי:
אני רואה להודיע כי את יוחלט על
תקומת כהונת הנניא המסודה לתקומת
כהונת הכנסת, מטיע יתהיינה בחירות יזירות לנניא המדינה.

הנחלט: לדחות עד ליום ג' את ההצבעה בטלת תקומת
כהונת הנניא המדינה.

ח. צדוק:
חלקו הנני אל טעיף 2, הון בקריט
אל הפסקת כהונת הנניא לפני התקומת
ובקבעה, קיור בטעיפית קונקרטייל בחוק. אני מצע לדון בו לאחר הדיון
בטעיפית 12, 13 ו-14, ובהתאם לכך לבטח את הטעיף הזה.

י. בר-יהודה:
אני מטייל להצעת מר צדוק ופודיע
כי לאחר זכרון בטעיף 15 (2) יתכן
מטיע להכניט טיהור טינו לטעיף זה.

ע. סימון:
אני מטיע להקריט את טעיף (4) לטעיף
(1): הסות אינו קודם לסטלה.

ועדת החוקה, חוק וסיפס

6.11.51

חוק כהונת בנים המדינה

דל/סי

ז. ורהפטיג:

אני מציע תיקון כבי: במקום
"אך מפני כהונתו תיחם" -

"כהונתו תיחם".

- הוחלט: 1) לקבל את תיקונו הטכני של סך ורהפטיג.
2) להצטרף את הצעת-התיקון של ע. מיסון להחלטת צורך הספטיג.
3) לדון בבחיבות המסקת כהונת הנשים לאחר הדיון בטעיפת הספורטיס הנוגעים בכך.

טעיף 3 (א).

"אזרח ישראלי שאלו לו 40 שנה יכול להיבחר נשיא".

י. בר-יהודה:

אני חרוב יאל מי ירמאי להיבחר לכנסת, רמאי להיבחר לב יא הסדינה. אני סניח וברוב הקריס לא יהיה זה אפילו בן 40, אלא בן גיל הרבה יותר גבוה. אבל מי ירמאי להצטרף בהכרעת גורל המדינה על ידי הרפת ידו, רמאי - אם יבחרו בן - להיות נשיא המדינה, ואינו ספריע בגורל המדינה. אני מציע לחוק את הטעיף, ואם לאחר המחיקה אין זה ברור, לכתוב בפירוט: אותו הגיל הדרוש כדי להיבחר לכנסת.

ח. צדוק:

הטעיף הזה הוצע מתוך תקוה שחוק ריזרחות יתקבל לפניו. באין חוק אזרחות אני מצטרף להצעת בר-יהודה לחוק את הטעיף.

הוחלט: לחוק את טעיף 3 (א).

טעיף 3 (ב). "הנשיא, או מי שהיה נשיא, יכול להיבחר מחדש".

ח. צדוק:

לאחר מחיקת טעיף (א), טעיף (ב) אינו יכול לעמוד כטיף נפרד. מקומו יהיה, כנראה, בטעיף 5. אני מציע לדון בו לגופו, ונשמע לו אחר כך את המקום הנכון.

י. בר-יהודה:

אין צורך שבנשיא ייבחר יותר מאשר פעמיים. אני מוכן לקבל שבדבר זה לא יחול על הנשיא הראשון. נדמה לי - אינני אומר זאת במה שיעתי - דווקא כשהנשיא הוא סמל בלבד, צריך שלא יהפוך, על ידי היותו סמל במידע עזרים שנה, למשהו שאינו סמל בלבד.

ח. רובינ:

אם אין הגבלה על אפשרות בחירתו מחדש של הנשיא, אין צורך לכתוב כלום.

אינני מסכים עם מה שאמר בר-יהודה,

אך עוד נזקקל זאת.

י. הררי:

אינני מבין איך יכולים אלה הפציעים שתקופת כהונת הנשיא תהיה צמודה לתקופת כהונת הכנסת, להציע שבנשיא יוכל להיבחר רק פעמיים. הרי הכנסת יכולה להתפזר **במהלך שבועות לאחר מאירתו!**

לעצם העניין: יש טעם להגבילה כזאת כטיס

לנשיא שמכירות רבות, שחש סיבה לדיקטטור. מצלנו אין סכנה כזאת.

ועדת החוקה, חוק זכויות
6.11.51
חוק כהונת נשיא המדינה.

רל/מי

היות ואין זאת קונסטרוציה, אני
טוריד את הצעתי. יגיע זמן, ואז

י. בר-יהודה:

יהיה צורך - נציע תיקון.

היו"ר ז. ורהפטיג:

אני נציע לכתוב שאותו נשיא לא ייבחר
יותר מאשר פעמיים, פתוך הנחה שבקבל
את עקרון אי-הצטיינות לתקופת כהונת הכנסת. אינני חושב שפני מלכונות,
אבל מצלנו אין לעבירות אדם מכהונתו, ואז לא תהיה הגבלה בחוק, אני
חושב שכל נשיא ימשיך להיות נשיא לכל ימי חייו, אלא אז יחול שינוי
גדול בהרכב הכוחות בכנסת. שאלה אחרת היא הדאגה לכבודו של מי היה
נשיא. (י. הררי: האם אפשר לבחור במי שהיה נשיא באופן בלתי-רצוף?)
אפשר לחשוב על כך. הצעתי: "פרט לנשיא המדינה הראשון לא ייבחר נשיא
המדינה יותר מתי תקופות רצופות".

ג. מזניה:

כל עוד אין לנשיא סמכויות כאלה
רציפות בכהונתו יכולה להפכו לבלתי-
תלוי במספר הפרלמנטרי - אין טכנה. אני גם טבור כי הציבוריות הישראלית
אינה כה עמידה באינטרסים ואינה יכולה להרשות לעצמה לזרז בקלות על
נשיאותו של מי שנמצא ראוי להיות נשיא. אותה קטנות-טוהין הסתפתחת
מצלנו בקר עם היבויים, אינה צריכה להיות כה נפוצה בקרב לנשיא.

פתוך כך אני מצטרף לדעת רוביין שאין

צורך בטעיף הזה.

ע. סיפון:

האם זה טובן האליו יכולה להיות גם
נשיאה?

היו"ר ז. ורהפטיג:

לא קבענו אום קוולפיקציות. הכנסת
תקבע זאת כאשר תבחר את הנשיא.

י. בר-יהודה:

קיבלנו שבכל חוק בטקום שכתוב גבר,
זה כולל גם אשה.

ח. צרוק:

אני מסכים כי אם אין הגבלות ביחס,
למספר המעשים שהנשיא יכול להיבחר,
הרי מבחינה פוזטיית אין צורך בטעיף זה. אך הטעיף הזה נמצא בכל החוקות.
נראה לי כי מוטב לייטאר בחוק, כיון שפתיקתו עלולה לעורר ספקות
ופירושים שונים.

י. הררי:

תהיה הטתיגות בעניין זה, יהיה דיון
בכנסת ואז יהיה ברור מה יהיה דעת

הכנסת.

ח. רוביין:

אם קובעים שהיו הקיור על כירות, צריך
להגיד עוד הרבה דברים. אם אין מוסרינו

כלום, זה ברור: אין הגבלות.

ע. אמר:

נמאר לעצמנו שחלק מהברי הבית המתנגדים
לנשיא ינצל את אי-הבהירות בעניין זה
בתעולתו. זה עניין ציבורי מוטב יהיה ברור.

ועדת החוקה, חוק זמני
6.11.51
חוק כהונת בניינים הדינה.

דל/טי

הינו"ר ז. ורתקסינג:

ההגביל להכניס לחוקיקי דכריי ית
ברוריו, נקלקל ית החוקיקי ילכו. לא
יתכן שביגדר החרי לעויוה יל חלקת החקיקה דק שפני ה"יט יפרשו"
חרי יין זה חוק ילל הגעת חוקי

- החולט: 1) לא להגביל את מספר הפעמים שבו יוכל להיבחר.
- 2) לחוק את סעיף 3(ב).

הסתייגות אכנסוהטלית לד. בר-רב-הטי וי. קליבנוב,
לא לעצ הענין ילל שבנינה שכנית-הזפטית.

טעני 4.

"בחירת הנשיא תיערך תוך שלושה חודשי תוך תקופת כהונתו הרגילה של הנשיא הקודם; תה כהונת הנשיא הקודם לפני תוך תקופת כהונתו הרגילה, באחת הנסיבות המיוחדות המנויות בסעיף 2, תיערך הבחירה תוך שלושה יום מהיום שבו תהה הכהונה".

ח. הנבין:

לדעתי אריך להאריך את הזמן. איבני חובב וצריך לענות זאת תחת לחץ זמן. את מפלגה רוצה להציע טוענד לנשיא הדינה, זה חקט שפאריך ויבני דאיבניט. לכן אני מציע שבחירת הנשיא תיערך תוך 60 יום לפני תום תקופת כהונתו של הנשיא הקודם, אך לא יאוחר מ-10 ימים לפני תום תקופת כהונתו. בהתאם להצעתי זו מציע איבניט גם בפעמיט שחריט.

לענות זאת, במקרה שתקופת כהונת הנשיא הקודם תמה לפני הזמן שנקבע בחילה, איבניט מציע לשנות ההואע, כי כגון החובר יל וחקוט.

ט. טובא:

אני מציע שיהיה מחק יותר גדול בין בחירת הנשיא ובין גמר כהונת הנשיא הקודם: שלושה יום.

י. הרבי:

אם קובעים ששטר לבחור את הנשיא החדש מ-60 עד 10 ימים לפני גמר כהונת הנשיא הקודם, זה יהיה תמיד דק 10 ימים, כי הכנסת לא תזדרז לבחור את הנשיא. מצד שני, יש לקצר עד כמה שמשטר את התקופה שבין בחירת הנשיא החדש וגמר כהונת הנשיא הקודם, כי אם אין זה אותו גיט, לא טוב יהיו יבניט בדינה. אני מציע, לכן, שהתקופה תיקבע בין 15-ל-30 יום.

י. קליבנוב:

לדעתי, טוב שהנשיא ייבחר זמן די ארוך לפני תום כהונת הנשיא הקודם. אני מציע שזמן זה יהיה תוך 90 יום אך לא יאוחר מ-30 יום לפני גמר כהונת הנשיא הקודם.

הערה בלסנית: אין זה טוב שהמלה "תו" שופיעה בספטט אחד בתי צורות.

ועדת החוקה, חוק זכ"ס
6.11.51
חוק ההגנה בימי המדינה.

רל/מי

- הוחלט: (1) להאריך את הערתו של י. קליבנוב להחלטת המבטחים.
- (2) בחירת הנשיא מיערך תוך 90 יום אך לא יאוחר מ-30 יום לפני תום תקופת כהונתו הרגילה של הנשיא הקודם.

טעמי 5.

- (א) גם יום בחירת הנשיא, כחוק המועד הקבוע בטעיף 4, יקבע יו"ר הכנסת ויודיע על כך בכתב לכל חברי הכנסת לפחות 10 ימים מראש.
- (ב) נקבע יום הבחירה, רשמיים עשרה חברי הכנסת להציע מועמד לנשיא; ההצעה תהיה בכתב ותימסר ליו"ר הכנסת לא יאוחר מ-5 ימים לפני יום הבחירה, גלידון האכסני המועמד בכתב או במברק. לא יעתיק עמו חבר כנסת אחד ליותר מהצעה מועמד אחד.
- (ג) יו"ר הכנסת יודיע לכל חברי הכנסת בכתב, לא יאוחר משני ימים לפני יום הבחירה, על כל מועמד שהוצע ועל שמות חברי הכנסת שהציעוהו.
- (ד) הצעת הודעה על שולחן הכנסת כמותה הודעה בכתב לכל חברי הכנסת.

- ח. רובים: בטעיף (א) אג"מ מציע במקום "לפחות 10 ימים" - "לפחות 20 יום מראש".
- בטעיף (ב), אג"מ מציע במקום "לא יאוחר מ-5 ימים" - "לא יאוחר מ-10 ימים". בטעיף (ג) אג"מ מציע במקום "לא יאוחר מ-2 ימים" - "לא יאוחר מ-4 ימים".

אג"מ מציע לחוק את טעיף (ד). לדעתי צריך לשלוח זהמלבייתם של חברי הכנסת. מכל מקום, אין זה ענין לחוק אלא לתקנות.

י. גד-יהודה: גם לא ייחסק טעיף (ד), אצ"מ להסתיף בטופס: "בימי ישיבות הכנסת".

ז. חמ: אג"מ מציע בטעיף (א) 21 יום במקום 10 ימים ובטעיף (ג) - 7 ימים במקום יומיים.

י. הררי: אג"מ בעד קיצור הזמנים. זה יטבע התפתרויות מועמדים וכו'.

טעיף (ד) נוגע לתקנות ולא לחוק.

- הוחלט: לענות את התאריכים בדלקסן: בטעיף (א), במקום 10 ימים - 20 יום; בטעיף (ב), במקום 5 ימים - 10 ימים; בטעיף (ג), במקום 2 ימים - 7 ימים.

ע. מימון: אג"מ חושבת שאין זה סבובו שהמועמד יודיע ליו"ר הכנסת על הפכתו במברק. אג"מ מציעה לחוק את הסלים "או במברק" בטעיף (ב).

ח. אדום: כוונת טעיף (ד) שיו"ר הכנסת יוכל לבחור בין שתי הדרכים: או לשלוח זאת לביתם של חברי הכנסת, או להביא זאת על שולחן הכנסת, כטוב, בימים הכנסת יושבת. אם רוצים לקבוע זאת התקנות, צדין לכתוב: "יודיע לפי הצורה המקובלת בכנסת", לפני האם בכתוב "יודיע על כך בכתב", אי אפשר יהיה לקבוע בתקנות שישלח להבית על שולחן הכנסת.

ול/וי

דודת מוסקא, ירושלים
6.11.51
הוק כהן - גילי מירלס.

י. עליבנוב:

הפרו דורות אשר עם כמך הנה יותר כדי
פרו דורות - ל מולין. בחירת ג ים חריבה
לגיות האניות, על ידי ידוי יכט, על ידי
לג על ידי יכט. הגיל הליע שחורב על כך עד ליכטה|הבמה וחולי גם סאר
המילה הבמה היעות בעצין זה.

היו"ר ז. ורהמטיג:

הולי במחוב "יכריו על כך בכנסת
ויודיע בכתב לכל חברי הכנסת."

ח. אדוק:

אם הכנסת ב-1951 בסגור, יי שער לכנסת
כדי לגטור בכיס, אך לא כדי להודיע לה

שיהיו בחירות.

ח. רובין:

הלי הליע היו"ר הכנסת יודיע על כך בכתב
וכן יתגור ינוסס בר וסות.

י. ארבי:

ידוסס בר וסות היו"ר צורה יל הודעה
לחברי הכנסת.

אני מסכים להצעת קליבנוב על הכרזה
בכנסת ותייצג סקל את ב סוק ל דוק נגדה, מפני שאם תהיינה בחירות
לכנסת השלישית מסיבות הטוריות בסעיף 2, במילא יכנו את הכנסת כדי להודיע
לה על כך.

הוחלט: (1) היו"ר הכנסת יודיע לחברי הכנסת

בכתב על יום בחירת הגיל, וכן תהיה על
כך הכרזה בכנסת.

(2) לא לקבל את ההצעה ליוסס זאת בדמוסות;

(3) לפתוק את סעיף (ד).

ח. רובין:

בסעיף (א) אני סאיע למחוב במקום "יו"ר
הכנסת" - "כנסת הכנסת".

ההצעה לא נחקבלה.

ב. אוח:

מוכרחים להוסיף מי מי-קבלת הודעה על
ידי שיפור מינה פוטלף את הבחירות.

היו"ר ז. ורהמטיג:

נדמה לי שטיין כמך צורך את הכנסת
תחליט על בחירות ולא יהיו סערערינו,

אין שש כזה.

ח. אדוק:

החבורה הכלה עלו במנינו, אך חשבנו
שטיין זה סכונר לכחוב זאת בחוק.

י. עליבנוב:

בסעיף (א) אני סאיע למחוב "ישלח
הודעה" במקום "יודיע".

ההצעה נחקבלה.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק זמנים
11.6.51
חוק ההגנה נ"מ המדינה.

א. הנגבי:

בטעמיך-קטן (ב) נקבע כי דרושות עמך
חתימות של חברי כנסת כדי להציע מועמד
לנשיא המדינה. אני חושב כי זה יותר מדי. אם מסלגה קטנה שאין לה טיכוי
להעביר מועמד שלה, רוצה להפגין טעמו ולתת ביטוי פוליטי לטעמו ע"י
העמדת מועמד באקט הראשון, האם צריך לשלול זאת מטעם? מה הטיכוי שיש
בכך? הרי באקט השני כבר לא יופיע המועמד הזה!

ע. הור:

אני מציע שאפשר יהיה להציע מועמד
לנשיא המדינה רק ב-20 חתימות, לא
מטעם שיש בכך טיכוי, אלא שזה ענין של צורה ומעמד ואין מבחני צריכים
להיות מעוגנים שבחירות כאלו יהיו מועמדים רבים.

ד. גר-רב-האי:

האם ע"י זה שנתן אפשרות להציע מועמדים
שאין להם טיכוי להיבחר, נגדיל את
כבוד המועמד הזה? אם חבר הכנסת רובין לא יוריד את הצעתו, אני מצטרף
להצעה להגדיל את המספר ל-20.

ה. חת:

יתכן שסיעה בת 40 חבר לא תזכה לתמיכת
רוב הבית במועמד שלה, ואז, יתכן כי
דוקא מועמד של סיעה בת ארבעה חברים יתקבל על דעת הרוב. מדוע למנוע
אפשרות כזאת? איבני רואה במה זה מוריד את כבוד הענין.

ע. סימון:

אני מציעה שתדרשנה 65 חתימות כדי להציע
מועמד לנשיא המדינה.

ז. בדר:

אני רואה סתירה בין הדין של בחירת נשיא
המדינה בבחירות חשאיות ובין הצורך
במספר רב של חתימות כדי להציע את המועמדות. אני מבין את הצורך
במספר טיביטאלי של חתימות, אם כי גם בכך יש פגיעה בחשאיות. זה גם
עלול לפגוע בכבוד משרת נשיא המדינה. כדאי שבחירות אלה תיעשה באופן
הדמוקרטי ביותר, כדי שאיש לא יאמר שאיזה מועמד יכול היה לעמוד
בבחירות חשאיות, אך לא נבחר מפני שלא נמצאו לו די תומכים בגלוי.
לכן אני מציע לדרוש רק חתימה אחת.

ח. רובין:

כדי להציע 120 חברי כנסת מספיקות 750
חתימות. כדי לבחור את הנשיא, לפי הצעת
חבר הכנסת אסף, דרושים בערך 111 אלף קול - 20 צירים. מספרים אלה
מבליטים עד לאיזה אבסורד הגעתם. אם נדרגט את הצעת חברת-הכנסת מיסון
לשפת המציאות, פירושו שמרכז מפא"י יקבע את נשיא המדינה. ואני מבקש
מכם: תשקלו זאת. אני רואה בכך אחד הדברים החמורים ביותר, ואני רואה
צורך של התיעצות עם הסיעה בענין זה.

הנחלט: לדחות ליום ג' הבא את ההצבעה על מספר
החתימות הדרושות כדי להציע מועמד לנשיא
המדינה, עפ"י בקשת טיעת מפ"מ.